

full DOMINICAL

ALÇAR LA MIRADA

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Maria, la nostra salut

Demà, dilluns dia 19 d'octubre, celebrem, com cada any, la solemnitat de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa. És una advocació de Maria que ens recorda la seva presència maternal i la seva intercessió constant en la nostra vida. Una advocació estesa també per tot el món perquè en ella trobem una mare que ens acompanya, que escolta les nostres pregàries i que ens ajuda a caminar amb confiança, especialment en els moments de dificultat, de malaltia, de sofriment i d'incertesa.

Quan ens adrecem a Maria amb el nom de Mare de Déu de la Salut, no li demanem únicament la salut del cos, sinó també, i especialment, la salut de l'esperit, la pau del cor i la força interior per afrontar les dificultats de cada dia. Perquè la veritable Salut és la que ella porta als braços, el seu fill, Jesucrist, el fill de Déu, que és el Camí, la Veritat i la Vida i que ella ofereix al món. Alhora, s'ofereix també ella a tots nosaltres com a mare i ens abraça com a fills seus.

Al llarg de la seva vida, Maria va saber acollir l'amor de Déu, la seva gràcia. Va acceptar la voluntat del Senyor, fins i tot quan no la comprenia del tot. El seu «Sí» a l'anunci de l'àngel va ser un acte de fe, de generositat i d'entrega. Va confiar en Déu sense tenir totes les respostes, i va posar la seva vida al servei del projecte d'amor que Ell li proposava. També nosaltres som convidats a viure d'aquesta manera, a viure com ella va viure, perquè els fills aprenen de les mares. En una societat marcada sovint per les presses, les preocupacions, la soledat i les pors, Maria ens ensenya a aturar-nos, a escoltar la Paraula de Déu i a con-

fiar en la seva presència. Ens recorda que no estem sols, que Déu camina amb nosaltres i que sempre podem trobar en Ell una font de consol i esperança.

L'evangelí ens presenta a Maria com una dona atenta a les necessitats dels altres. A les noces de Canà, per exemple, s'adona que falta el vi i intervé amb discreció i sensibilitat. Les seves paraules a Jesús: «No tenen vi», i la seva recomanació als servidors: «Feu tot el que Ell us digui», continuen ressonant avui en nosaltres. Aquest és també el missatge que ens adreça avui la Mare de Déu de la Salut: viure atents als altres, a les seves necessitats i, confiant en Jesús, es-

coltar-lo i posar en pràctica el seu evangelí.

La seva maternitat ens convida, doncs, a tenir cura dels qui pateixen. No podem celebrar a Maria i oblidar els malalts, les persones grans, els qui viuen sols, les famílies que passen dificultats o aquells que carreguen en silenci les seves preocupacions. La devoció a la Mare de Déu no pot quedar en un sentiment interior. Ha de convertir-se en gestos concrets de tendresa, de proximitat, d'acompanyament i de solidaritat. Demanar la salut per als altres vol dir també comprometre'ns a ser instruments de salut, de pau i de vida.

Aquest diumenge, a la Catedral de Terrassa, seran ordenats quatre nous preveres, com ja diumenge passat en van ser ordenats altres quatre. Donem gràcies a Déu per aquests vuit nous preveres, a Ell que és el que vivifica i fa créixer el seu Cos que és l'Església; i encomanem a Maria les seves vides i ministeris com també la de tots els preveres de les nostres diòcesis i de tota l'Església. Posem sota la seva protecció les nostres famílies, les nostres comunitats i tot el nostre poble, especialment les dels qui més pateixen, físicament o espiritualment, els professionals de la salut i totes aquelles persones que dediquen la seva vida a cuidar els altres. Demanem-li que ens ajudi a mantenir la fe en els moments difícils, que ens doni força davant les proves i que ens ensenyi a viure amb un cor obert i generós. I que, sota la seva mirada maternal, puguem descobrir cada dia que la Salut més profunda neix de l'amor, de la fe i de la confiança en Déu.

Escolta aquí
la carta
del Bisbe

ENTREVISTA

D'Ateneu a Universitat

JOAN TORRA I BITLLOCH

El Dr. Joan Torra inicia el seu segon trienni com a rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP). La futura Universitat Eclesiàstica Sant Pacià és a l'horitzó. Cada cop la veu més a prop: s'està tramitant la petició perquè l'Institut de Litúrgia passi a ser facultat *ad instar facultatis*. «La Conferència Episcopal Espanyola ho ha inclòs en l'estudi que està fent de tots els centres d'estudis eclesíastics; aleshores, ha de passar al dicasteri de la Santa Seu, que és qui ha de fer-ho realitat», assegura.

Quins són els objectius d'aquest segon trienni?

Tenim un programa que té com a objectiu transmetre l'Evangeli. Estem al servei dels bisbats i de les ordes religioses de Catalunya. Som l'única institució eclesíastica de nivell universitari que, en aquest moment, fa teologia. El futur és il·lusionant, perquè sabem el que hem de fer.

Per què heu triat com a lema del curs *La persona humana: cap, cor, cos?*

Al Consell Directiu vam pensar que el gran tema era la qüestió de la intel·ligència artificial. Tenim professors que en poden parlar, però no és la nostra especialitat. A través de l'encíclica *Magnifica Humanitas*, el Papa ens dona la clau del que hem d'aportar nosaltres a la vida de l'Església, perquè, més enllà de la IA, continua havent-hi la reflexió a fons sobre la persona humana. La IA no suplirà la persona humana, que té un cap (pensament, raó), un cor (emocions, sentiment) i un cos (encarnació, vida).

Es pot aspirar a ser una universitat, la primera de l'Església de Catalunya?

Viable ho és. Som ateneu perquè no som quatre facultats. En el moment que n'hi hagi quatre, aquest nom d'ateneu pot caure oficialment. A Itàlia, un ateneu és plenament una universitat; aquí no passa. Per això, hem d'afegir sempre Ateneu Universitari. Si som quatre facultats, podrem anar al dicasteri romà a demanar el títol d'Universitat Eclesiàstica de Sant Pacià. Esperem que això sigui aviat!

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

L'amor no manipula

«L'amor tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta» (1Co 13,7). Les paraules de sant Pau descriuen un amor que fa créixer la persona, no pas un amor que l'empetiteix. M'he trobat a les xarxes socials amb un vídeo que explicava un perill que s'ha d'evitar en una relació de parella. Avui es parla cada vegada més d'una forma de manipulació emocional coneguda amb el nom anglès de *gaslighting*, que també pot aparèixer en la vida matrimonial i familiar.

No es tracta simplement de mentir o de discutir. La manipulació emocional consisteix a fer que l'altre dubti del que veu, del que sent o fins i tot del que recorda. Qui manipula canvia els fets, es presenta sempre com a víctima, minimitza els sentiments de l'altre o li fa creure que exagera. A poc a poc, la persona manipulada acaba demanant perdó per coses que no ha fet o desconfiant del seu propi criteri.

El matrimoni cristià no es pot edificar sobre la por, la confusió o el domini. L'amor veritable busca el bé de l'altre i respecta profundament la seva dignitat. Els esposos estan cri-

ats a ser companys de camí, no adversaris; suport mutu, no jutges; refugi segur, no motiu d'inseguretat.

Per això, la comunicació sincera és una necessitat i no un luxe. Parlar amb veritat, escoltar amb paciència, reconèixer els propis errors i demanar perdó quan cal, enforteix la confiança. També és important que cadascú pugui expressar lliurement les seves preocupacions i els seus sentiments sense por de ser ridiculitzat o menyspreat.

El respecte no admet rebaixes. Es pot pensar de manera diferent, però mai utilitzar les diferències per humiliar o controlar l'altre. Allà on hi ha respecte, floreix la confiança; on hi ha manipulació, l'amor es marceix. El sagrament del matrimoni és una escola d'amor autèntic. Crist ensenya als esposos a estimar-se com Ell estima: amb veritat, llibertat i entrega.

Demanem a la Sagrada Família que les nostres llars cristianes siguin llocs on ningú no hagi de dubtar de la seva dignitat ni de l'afecte que rep, perquè l'amor de Déu mai no manipula: il·lumina, allibera i fa créixer.

DOMUND

100 anys del Domund: tots som part de la missió

MANU GÓRRIZ MARTÍNEZ

Director del Secretariat diocesà de Missions
i de les Obres Missionals Pontifícies - Arquebisbat de Barcelona

La Jornada del Domund compleix cent anys. És una ocasió per donar gràcies pels missioners i missioneres que han donat resposta a la crida de Déu i han deixat la seva terra, la seva família i moltes seguretats per anunciar l'Evangeli i compartir l'amor de Crist.

El seu testimoni ens commou, però també ens interpel·la. Perquè la missió no és només cosa dels qui marxen lluny. Pel baptisme, tots som cridats a ser missioners: a la família, a l'escola, a la feina i en altres entorns propers. També nosaltres som enviats a fer visible l'amor de Jesús

amb la nostra manera d'acollir, escoltar, servir, perdonar i acompanyar.

El lema d'enguany, «Un en Crist, units en la missió», ens recorda que la missió neix de la comunió: units a Crist i entre nosaltres, missioners i comunitats caminem junts, compartint una mateixa fe i un mateix enviament.

Aquest Domund ens convida a estar a prop dels missioners amb la pregària i la nostra col·laboració, però també a preguntar-nos: on m'envia avui el Senyor?

Cent anys després, la missió continua. Ells hi són. I nosaltres també.

Lectures de la missa diària i santoral

19. ■ (□Terrassa) Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,1-10 / Sl 99 / Lc 12,13-21]. Mare de Déu de la Salut, patrona del bisbat de Terrassa; sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), prev., fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador; santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

20. ■ Dimarts [Ef 2,12-22 / Sl 84 / Lc 12,35-38]. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

21. ■ Dimecres [Ef 3,2-12 / Sl: Is 12 / Lc 12,39-48]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestí; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.; santa Celina, mare de sant Remigi.

22. ■ Dijous [Ef 3,14-21 / Sl 32 / Lc 12,49-53]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Ossa; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

23. ■ Divendres [Ef 4,1-6 / Sl 23 / Lc 12,54-59]. Sant Joan de Capistrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrenses; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. □ Dissabte [Ef 4,7-16 / Sl 121 / Lc 13,1-9]. Sant Antoni-Maria Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martí, mr.

25. ■ † Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ex 22,21-27 / Sl 17 / 1Te 1,5c-10 / Mt 22,34-40]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Col·lell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa); sants Crisant i Dària, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, màrtirs (s. III), patrons dels sabaters.

DIUMENGE XXIX DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 45,1-6)

El Senyor pren Cir, el seu ungut, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats perquè no trobi tancades les portes.

El Senyor li diu: «Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes.

Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis, t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llavors fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo soc el Senyor. No n'hi ha d'altre».

Salm responsorial (95)

R. Doneu al Senyor honor i majestat.

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor arreu de la terra. / Conte a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

El Senyor és gran, és digne d'ésser lloat, / és més temible que tots els déus; / perquè els déus dels pobles són no-res, / però el Senyor ha fet el cel. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. / Entreu als seus atris portant-li ofrenes. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentencieu amb raó les causes dels pobles. R.

Comença la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,1-5b)

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Us desitgem la gràcia i la pau.

Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguantant les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangelí, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb tota convicció.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 22,15-21)

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense mirament per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, ¿què penseu d'això?: ¿És lícit o no de pagar tribut al Cèsar?» Jesús que s'havia adonat de la seva malícia, els respongué: «Hipòcrites, ¿per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut». Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà: «¿De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?» Li diuen: «Del Cèsar». Jesús els respon: «Doncs, retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu».

Lectura del libro de Isaías (Is 45,1-6)

Esto dice el Señor a su Ungido, a Ciro: «Yo lo he tomado de la mano, para doblegar ante él las naciones y desarmar a los reyes, para abrir ante él las puertas, para que los portales no se cierran.

Por mi siervo Jacob, por mi escogido Israel, te llamé por tu nombre, te di un título de honor, aunque no me conocías.

Yo soy el Señor y no hay otro; fuera de mí no hay dios. Te pongo el cinturón, aunque no me conoces, para que sepan de Oriente a Occidente que no hay otro fuera de mí. Yo soy el Señor y no hay otro».

Salmo responsorial (95)

R. Aclamad la gloria y el poder del Señor.

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Porque es grande el Señor, / y muy digno de alabanza, / más temible que todos los dioses. / Pues los dioses de los gentiles no son nada, / mientras que el Señor ha hecho el cielo. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor; / aclamad la gloria del nombre del Señor, / entrad en sus atrios trayéndole ofrendas. R.

Postraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey: / él gobierna a los pueblos rectamente». R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 1,1-5b)

Pablo, Silvano y Timoteo a la Iglesia de los Tesalonicenses, en Dios Padre y en el Señor Jesucristo.

A vosotros, gracia y paz. En todo momento damos gracias a Dios por todos vosotros y os tenemos presentes en nuestras oraciones, pues sin cesar recordamos ante Dios, nuestro Padre, la actividad de vuestra fe, el esfuerzo de vuestro amor y la firmeza de vuestra esperanza en Jesucristo nuestro Señor. Bien sabemos, hermanos amados de Dios, que él os ha elegido, pues cuando os anuncié nuestro evangelio, no fue solo de palabra, sino también con la fuerza del Espíritu Santo y con plena convicción.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,15-21)

En aquel tiempo, se retiraron los fariseos y llegaron a un acuerdo para comprometer a Jesús con una pregunta.

Le enviaron algunos discípulos suyos, con unos herodianos, y le dijeron: «Maestro, sabemos que eres sincero y que enseñas el camino de Dios conforme a la verdad, sin que te importe nadie, porque no te fijas en apariencias. Dinos, pues, ¿qué opinas: ¿es lícito pagar impuesto al Cèsar o no?». Comprendiendo su mala voluntad, les dijo Jesús: «Hipócritas, ¿por qué me tentáis? Enseñadme la moneda del impuesto». Le presentaron un denario. Él les preguntó: «¿De quién son esta imagen y esta inscripción?». Le respondieron: «Del Cèsar». Entonces les replicó: «Pues dad al Cèsar lo que es del Cèsar y a Dios lo que es de Dios».

COMENTARI

Al Cèsar el que és del Cèsar, a Déu el que és de Déu

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

Aquesta sentència, «Al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu», és molt antiga i una de les més repetides de l'Evangelí. Sorgeix arran de la pregunta sobre la licitud de pagar tributs. Sovint s'hi ha acudit per afirmar que els cristians —i l'Església— no s'han de ficar en política ni intervenir en els afers de l'Estat.

Des dels temps del rei Salomó, uns mil anys abans de Crist, el regne d'Israel cobrava impostos als ciutadans. Els perses i els grecs, durant els seus respectius períodes de dominació, també establien impostos i tributs. Amb els romans, a partir de l'any 6 de la nostra era, aquest cobrament s'imposà d'una manera definitiva i rigorosa. Els impostos, doncs, han existit des de temps molt antics. Els fariseus, però, es trobaven davant d'una contradicció: d'una banda, rebutjaven el poder romà; de l'altra, pagaven els tributs que aquest imposava. Jesús no legitima l'ocupació romana pel fet d'acceptar el pagament dels impostos. Tampoc, però, fa bandera de negar-se a pagar-los. La seva resposta s'ha d'entendre des d'una gran llibertat: reconèixer allò que correspon al Cèsar sense oblidar mai allò que pertany a Déu. El papa Benet XVI parlà de «laïcitat positiva»: l'àmbit polític té la seva legítima autonomia, però l'ésser humà no deixa, per això, de pertànyer a Déu.

Alguns hem sentit parlar dels *kamikazes*, pilots suïcides japonesos durant la Segona Guerra Mundial (1939-1945). Pilotaven avions carregats d'explosius per estavellar-los contra els vaixells enemics. Un estudiant de la Universitat de Tòquio, el pilot Keigawa Ikito, va rebre una carta del rector de la seva universitat felicitant-lo «pel seu valor i l'estima a la pàtria». El jove Keigawa, però, no era un soldat voluntari, sinó que havia estat obligat a participar-hi. La felicitació era, per tant, una manera eufemística de parlar.

Ja al final de la guerra, l'any 1945, amb els motors en marxa i a punt d'enlairar-se per complir la seva missió, va rebre una ordre: «Aturi els motors. La guerra s'ha acabat». Aquell home, gairebé trenta anys després, fou ambaixador del Japó a Espanya (1973-1976). Sempre estava de bon humor. Un dia, en una roda de premsa, un periodista li va preguntar què feia per estar, o almenys semblar, sempre tan content. L'ambaixador Keigawa, amb tota naturalitat, va respondre: «Miri, jo havia d'haver mort l'any 1945. Ara, trenta anys després, encara visc i puc parlar amb vostès. Tot em sembla un regal. Estic content de viure».

La vida és un regal i l'hem d'agraciar. Estimar Déu i els altres com a nosaltres mateixos, tal com ens ensenya Jesús, és la millor manera d'aprofitar el temps que ens ha estat donat. Donem a cadascú allò que li correspon, però no oblidem que la vida sencera és do de Déu. Tinguem esperança.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge 18 d'octubre, a les 18 h. Ordenació presbiteral a la Catedral de Mn. Ignasi Castelló Sala, Mn. Pau Ferrer Falgueras, Mn. Francisco León Romero i Mn. Fernando Vázquez-Dodero Romero. Es pot seguir a través del canal de YouTube de la Catedral del Sant Esperit: <https://www.youtube.com/@ParroquiaSantEsperit>

Dilluns 19 d'octubre. Solemnitat de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa.

Dimarts 20 d'octubre, a les 10 h. Reunió de rectors i formadors de Seminaris de Catalunya en el Seminari Conciliar de Barcelona. A les 12 h, reunió de delegats de Pastoral Vocacional de Catalunya en el Seminari Conciliar de Barcelona.

Dimecres 21 d'octubre, a partir de les 9.30 h. Escola de tardor de Càritas Catalunya en el Centre Borja de Sant Cugat del Vallès. / **A les 20 h,** reunió del patronat de la Fundació Mare de Déu de la Salut en el Bisbat.

Coneix més sobre l'actualitat de la diòcesi aquí

Divendres 23 d'octubre, a les 19.15 h. El bisbe Salvador presideix la Missa a la parròquia de Sant Cristòfol de Terrassa amb motiu del 70è aniversari de la seva creació.

Dissabte 24 d'octubre, a les 16 h. Celebració del festival Har Tabor organitzat per la Delegació Episcopal de Pastoral de Joventut a Naturambit de Cerdanyola del Vallès.

Notícies

Terrassa acull la reunió de delegats de Joventut. Els dies 5 i 6 d'octubre va tenir lloc, a la Casa d'espiritualitat Mare de Déu de Montserrat a Caldes de Montbui, la reunió dels delegats de Joventut de Catalunya. A la reunió

van reflexionar sobre la pastoral juvenil i les properes convocatòries, com és la Jornada Mundial de la Joventut a Seül i el Pelegrinatge Europeu de Joves a Santiago de Compostel·la. El bisbe Salvador va visitar els delegats, va presidir la missa i compartí el dinar.

Missa d'inici de curs a l'escola Sant Lluís. El dimarts 29 de setembre va tenir lloc la Missa d'inici de curs a l'escola Sant Lluís Gonçaga de la Garriga. Va presidir la celebració Mn. Santi Collell. Assistiren els representants de la Fundació Escola i Vida, mestres i professors, alumnes i famílies.

Les Jornades Transmet conviden a ser missioners en el món digital. El Bisbat de Terrassa organitza, del 13 al 15 de novembre, les Jornades Transmet, tres dies de pregària, formació i cultura.

L'arrencada serà el divendres 13 de novembre, a les 20.30 h, a la Catedral de Terrassa, amb l'Escola de Pregària per a Joves. Presidida pel bisbe, tindrà com a lema «Tingueu confiança, jo he vençut el món. Missioners en el món digital».

L'arrencada serà el divendres 13 de novembre, a les 20.30 h, a la Catedral de Terrassa, amb l'Escola de Pregària per a Joves. Presidida pel bisbe, tindrà com a lema «Tingueu confiança, jo he vençut el món. Missioners en el món digital».

El dissabte 14 serà la jornada central, al Col·legi Pureza de Maria de Sant Cugat del Vallès, que començarà a les 9.30 h. Després de la pregària inicial, el Dr. Francesc Torralba oferirà la conferència «Transmetre el que creiem en el món digital. Clarobscur».

A les 12.30 h hi haurà cinc tallers, cadascun a càrrec d'una delegació diocesana:

- «Formar-nos en l'era digital: criteris i mètodes. Crear una app».
- «Com resar amb les xarxes. Els creients digitals».
- «Les noves pobres en l'era digital».
- «Com esdevenir laïc missioner en un món digital».
- «Unir-nos a l'era digital des de la parròquia».

A les 13.30 h hi haurà un descans, i a les 14 h, dinar.

El diumenge 15, les jornades es tanquen a l'església de Sant Esteve de Granollers amb el concert «TRANSMETent l'art entre teclès d'avui», a càrrec de Vicenç Prunés i de Joan Esteban Sandoval Díaz, músic prodigi de 15 anys.

L'entrada és lliure, amb taquilla inversa voluntària a benefici de Càritas Diocesana.

Les inscripcions es fan mitjançant el codi QR.

ALZAR LA MIRADA

† **SALVADOR CRISTAU COLL**
Obispo de Terrassa

María, nuestra salud

Mañana, lunes 19 de octubre, celebraremos, como cada año, la solemnidad de la Virgen de la Salud, patrona de la diócesis de Terrassa. Es una advocación de María que nos recuerda su presencia maternal y su constante intercesión en nuestra vida. Una advocación extendida también por todo el mundo porque en ella encontramos a una madre que nos acompaña, que escucha nuestras plegarias y que nos ayuda a andar con confianza, especialmente en los momentos de dificultad, de enfermedad, de sufrimiento y de incertidumbre.

Cuando nos dirigimos a María con el nombre de Nuestra Señora de la Salud, no le pedimos únicamente la salud del cuerpo, sino también, y muy especialmente, la salud del espíritu, la paz del corazón y la fuerza interior para afrontar las dificultades de cada día. Porque la verdadera Salud es la que ella lleva en brazos, su hijo, Jesucristo, el hijo de Dios que es el Camino, la Verdad y la Vida y que ella ofrece al mundo. A su vez se ofrece también a todos nosotros como Madre y nos abraza como hijos suyos.

A lo largo de su vida, la Virgen María supo acoger el amor de Dios, su gracia. Aceptó la voluntad del Señor incluso cuando no la comprendía

del todo. Su «Sí» en el anuncio del ángel fue un acto de fe, de generosidad y de entrega. Confió en Dios sin tener todas las respuestas y puso su vida al servicio del proyecto de amor que Él le proponía. También nosotros estamos llamados a vivir así, como ella vivió, porque los hijos aprenden de sus madres. En una sociedad marcada a menudo por las prisas, las preocupaciones, la soledad y los miedos, María nos enseña a detenernos, a escuchar la Palabra de Dios y confiar en su presencia. Nos recuerda que no estamos solos, que Dios está a nuestro lado y que siempre podemos encontrar en Él una fuente de consuelo y de esperanza.

El evangelio nos presenta a María como una mujer atenta a las necesidades de los demás. En las bodas de Caná, por ejemplo, se da cuenta de que falta el vino e interviene con discreción y sensibilidad. Sus palabras a Jesús: «No tienen vino», y su recomendación a los servidores: «Haced todo lo que Él os diga», siguen resonando hoy en nosotros y para nosotros. Éste es también el mensaje que nos dirige hoy la Virgen de la Salud: vivir atentos a los demás, a sus necesidades y confiando en Jesús, escucharle y poner en práctica su Evangelio.

Su maternidad nos invita, pues, a cuidar a los que sufren. No podemos celebrar a María y olvidar a los enfermos, a las personas mayores, a los que viven solos, a las familias que pasan dificultades o a aquellos que cargan en silencio sus preocupaciones. La devoción a la Virgen María no puede quedar en un sentimiento interior. Debe convertirse en gestos concretos de ternura, de proximidad, de acompañamiento y de solidaridad. Pedir la salud para los demás significa también comprometernos a ser instrumentos de salud, de paz y de vida.

Este domingo, en la Catedral de Terrassa, serán ordenados cuatro nuevos sacerdotes, como ya el pasado domingo fueron ordenados otros cuatro. Damos gracias a Dios por estos ocho nuevos presbíteros. Le damos gracias a Él que es el que vivifica y hace crecer su Cuerpo que es la Iglesia; y encomendamos a María sus vidas y ministerios así como la de todos los sacerdotes de nuestras diócesis y de toda la Iglesia. Ponemos bajo su protección a nuestras familias, nuestras comunidades y todo nuestro pueblo, especialmente los que más sufren, física o espiritualmente, los profesionales de la salud y todas aquellas personas que dedican su vida a cuidar a los demás. Pidámosle que nos ayude a mantener la fe en los momentos difíciles, que nos dé fortaleza ante las pruebas y que nos enseñe a vivir con un corazón abierto y generoso. Y que, bajo su mirada maternal, podamos descubrir cada día que la Salud más profunda nace del amor, la fe y la confianza en Dios.

BISBAT DE TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

